

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie IX./2021
Senát III

Nález:

spisová značka	I. ÚS 206/2018
populárny názov	Zvuk kostolných zvonov ako hluk ohrozujúci zdravie
sudca spravodajca	Martin Vernarský
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	16.09.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Dodatkový protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1
analytická právna veta	Zvuk kostolných zvonov spadá pod pojem "hluku" v zmysle predpisov na ochranu verejného zdravia, preto musí byť v súlade s týmito predpismi.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou napadla rozhodnutie najvyššieho súdu o dovolaní proti rozsudku krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jej správna žaloba proti rozhodnutiu orgánov verejného zdravotníctva, ukladajúcemu sťažovateľke povinnosť zabezpečiť účinné opatrenia na zníženie imisií hluku šíriaceho sa zo zvonov farského kostola. Najvyšší súd dovolanie sťažovateľky odmietol, podľa sťažovateľky však napadnuté rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené a vychádzalo z nesprávneho použitia zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia na vec sťažovateľky, na ktorú sa mal správne aplikovať zák. č. 2/2005 Z. z. o posudzovaní a kontrole hluku vo vonkajšom prostredí. Okrem toho sťažovateľka namietala, že zvuk zvonov nespadá pod pojem hluku podľa zákona č. 2/2005 Z. z., pričom sa príslušné orgány nezaoberali ani skutočnosťou, že zmeniť intenzitu, prípadne tón zvuku zvonov nie je technicky možné.
z odôvodnenia	"Jediným žalobným dôvodom, ktorý sťažovateľka v žalobe podanej proti právoplatnému rozhodnutiu úradu predniesla, bolo nesprávne právne posúdenie veci založené na právnom názore o potrebe aplikovať zákon č. 2/2005 Z. z., a nie zákon č. 355/2007 Z. z. v spojení s vyhláškou č. 549/2007 Z. z. Ústavný súd pritom zdôrazňuje, že správny súd tak v období účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ako aj po nadobudnutí účinnosti Správneho súdneho poriadku podlieha zásadnej viazanosti žalobnými dôvodmi. Žalobou napadnuté právoplatné administratívne rozhodnutie teda môže skúmať len v medziach dôvodov (správnej) žaloby. Krajský súd i najvyšší súd použitím teleologického výkladu primerane sťažovateľke vysvetlili, že vzťah zákona č. 2/2005 Z. z. k zákonu č. 355/2007 Z. z. a vyhláske č. 549/2007 Z. z. nie je vzťahom špeciálneho predpisu k predpisu všeobecnému. Tento prístup oboch správnych súdov podľa názoru ústavného súdu nie je ústavne neudržateľný. Naopak, dokazuje snahu oboch súdnych autorít vysvetliť žalobcovi (sťažovateľke)

	<p>dôvody neúspechu, a to nielen na základe formálnych odkazov na vybrané časti relevantných právnych predpisov, ale skúmajúc aj hlbší zmysel (účel) v nich obsiahnutej regulácie. ...</p> <p>... zákon č. 2/2005 Z. z., ako aj zákon č. 355/2007 Z. z. v spojení s vyhláškou č. 549/2007 Z. z. sú popri sebe uplatniteľné a vzájomne sa aplikačne nederogujú. Zákon č. 2/2005 Z. z. sa totiž ... Sústreďí na zavádzanie neindividualizovaných opatrení, ktoré majú prispievať ochrane pred nadmerným hlukovým zaťažením vonkajšieho prostredia. Na strane druhej, zákon č. 355/2007 Z. z. v spojení s vyhláškou č. 549/2007 Z. z. vytvárajú predpoklady pre adresné, individualizované a priame mocenské pôsobenie orgánov verejného zdravotníctva na fyzické osoby a právnické osoby, ktoré svojou aktivitou stav verejného zdravia môžu ovplyvniť. ...</p> <p>Aplikácii legálne upraveného pojmu „hluk“ nemožno bez ďalšieho pripisovať len negatívne konotácie, Osoba, ktorá je exponovaná silnému zvuku, môže byť poškodená na svojom zdraví bez ohľadu na to, aký subjektívny postoj k nadmernému zvukovému zaťaženiu sluchového ústrojenstva zaujíma. A práve na ochranu zdravia pred takouto záťažou slúži celé inštitucionálne zabezpečenie inkorporované v orgánoch verejného zdravotníctva, ako aj v nástrojoch, ktoré im právna úprava na plnenie ich úloh poskytuje. ...</p> <p>V okolnostiach súdnej veci to znamená, že aj vlastník tak historicky a umelecky cenného predmetu vlastníctva, akým sú zvony, znáša zodpovednosť za to, aby využívanie vlastníckeho práva k nim nevedlo k neprimeraným rizikám voči zdraviu ostatných osôb. ...</p> <p>V posudzovanej veci niet pochýb, že hodnoty zvukového zaťaženia verejného zdravia vyvolaného zvukmi zvonov používaných sťažovateľkou presahovali úroveň predpísanú ministerstvom na základe delegácie zo strany zákonodarcu. Predmetnú okolnosť nespochybňuje ani samotná sťažovateľka. Ak potom orgán verejného zdravotníctva na základe popísaného zistenia využil svoju právomoc priznanú mu zákonom a uložil sťažovateľke povinnosť prijať opatrenia na zníženie zvukovej záťaže, správne súdy museli konštatovať zákonnosť napadnutého administratívneho rozhodnutia a žalobu sťažovateľky zamietnuť. ...</p> <p>Ústavný súd konštatuje, že ... najvyšší súd, ... svoju úlohu v sťažovateľkinej kauze splnil v súlade s požiadavkami, ktorá naň ... kladie základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu a jej právo na spravodlivé súdne konanie. ...</p> <p>Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľky nevyhoviel."</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEF a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
kľúčové slová	vlastníctvo-výkon základné ľudské práva a slobody-obmedzenie princíp a zásady (zjednotenie pojmov)-princíp proporcionality (primeranosti) správne súdnictvo-rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov

spisová značka	III. ÚS 350/2020
populárny názov	Disciplinárne previnenie sudcu
sudca spravodajca	Peter Straka
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a	Nález - Nález

spôsob vybavenia	
dátum rozhodnutia	22.07.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 3 písm. b Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 50 ods. 3 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 3 písm. a
analytická právna veta	Rozhodnutie o disciplinárnom previnení sudcu nie je preskúmateľné v správnom súdnom konaní.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka napadla ústavnou sťažnosťou rozhodnutie o disciplinárnom previnení, ktorého sa dopustila tým, že právnemu zástupcovi neumožnila vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania. Okrem iného namietala nedostatok nezávislosti disciplinárnych orgánov a uviedla, že rozhodnutie nepovoliť vyhotovenie zvukového záznamu nie je možné podradiť pod povinnosť sudcu <i>"dbať svojim správaním o to, aby jej nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná, a vykonávať svoje povinnosti svedomito"</i> , ktorú podľa napadnutého rozhodnutia porušila. Argumentovala tiež, že návrh na disciplinárne stíhanie bol podaný po uplynutí subjektívnej lehoty, pretože tá plynie spoločne pre všetky subjekty oprávnené na podanie disciplinárneho návrhu, t. j. začína plynúť odo dňa, kedy začne plynúť prvému z nich, ktorý sa o previnení dozvedel. Disciplinárny senát a Súdna rada v konaní namietali, že ústavná sťažnosť bola podaná pred vyčerpaním dostupných opravných prostriedkov, pretože rozhodnutie o disciplinárnom previnení je preskúmateľné v správnom súdnom konaní.
z odôvodnenia	"Vo všeobecnosti sa výkon disciplinárnej právomoci funkčne i organizačne zaraďuje do verejnej správy ... V posudzovanej veci však ide o disciplinárne stíhanie sudcu všeobecného súdu, ktorý má vplyv na jeho osobitný vzťah k štátu (§ 25 ods. 1 zákona o sudcoch), jeho výsledok je spôsobilý viesť k ukončeniu tohto osobitného vzťahu (čl. 147 ods. 1 ústavy), prípadne sa môže citeľne dotknúť parciálnych zákonných garancií sudcovskej nezávislosti (zniženie platu). disciplinárne konanie podľa zákona o sudcoch nie je administratívnym konaním podľa § 3 ods. 1 písm. a) Správneho súdneho poriadku, pretože nejde o výkon pôsobnosti v oblasti verejnej správy. Rovnako disciplinárny senát nemožno považovať za orgán verejnej správy, ... Ústavný súd ... právny názor tvrdiaci, že súdna rada je orgánom verejnej správy (I. ÚS 62/06), považuje za prekonaný. ... Ústavný súd prijíma sťažnosti priamo proti jej rozhodnutiam a zákon o ústavnom súde predpokladal konanie proti jej uzneseniu o tom, že sudca nespĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude riadne vykonávať. Procesným partnerom súdnej rady je ústavný súd, nie správne súdnictvo. ... Sťažovateľka v sťažnosti namietala nedostatok nezávislosti disciplinárnych súdov členmi súdnej rady sú aj osoby nominované exekutívou (3 vládou, 3 prezidentkou), ako aj zákonodarnou mocou (3 za Národnú radu Slovenskej republiky). ... nesudcovskí členovia sú v súdnej rade zastúpení v rovnakom počte ako členovia volení sudcami (9 členov a 9 členov). Reprezentanti iných ako súdnej moci tak nemôžu sami rozhodnúť za súdnu radu. Súdna rada je v slovenskom ústavnom systéme upravená tak, že jedine zástupcovia všetkých moci spoločne dokážu prijať uznesenie; v súdnej rade je parita moci. ... minister spravodlivosti disciplinárne senáty priamo nekreuje (ako to uvádza sťažovateľka). Minister spravodlivosti poskytuje súdnej rade len súčinnosť pri vytváraní disciplinárnych senátov v podobe jeho oprávnenia prekladať súdnej rade návrh kandidátov na členov disciplinárnych senátov. Minister spravodlivosti musí súdnej rade predkladať istý pomer kandidátov sudcov a nesudcov (v pomere 8 : 7 z 15 sudcov disciplinárnych senátov, ktorí sú volení na návrh ministra spravodlivosti). Posledné slovo

	<p>pri voľbe sudcov disciplinárnych senátov má však súdna rada ...</p> <p>Skutočnosť, že na ceste ku ustanoveniu súdnej rady či disciplinárneho senátu má určitú úlohu i výkonná či zákonodarná moc, nemožno poprieť, ...</p> <p>Zásadnou skutočnosťou však podľa ústavného súdu je tá, že zákonodarná či výkonná moc nemajú výlučnú ani rozhodujúcu úlohu pri vytváraní disciplinárnych senátov. Napokon i Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre k čl. 6 dohovoru vyjadril názor, že samotná skutočnosť, že sudcov vymenúva orgán výkonnej moci alebo parlament, nemá vplyv na ich nezávislosť, ak po vymenovaní nie sú vystavení vplyvu týchto mocí, alebo pokynom ohľadne výkonu ich sudcovských funkcií ...</p> <p>Pokiaľ ide o názor sťažovateľky, že pojem „správanie“ zo skutkovej podstaty, na základe ktorej bola uznaná vinnou, nezahŕňa rozhodnutie o zákaze nahrávania ...</p> <p>Ústavný súd zo svojej perspektívy konštatuje, že konanie sťažovateľky, ... nevybočilo by z hraníc významu pojmu „správanie“.</p> <p>Sťažovateľka uvádza, že právny zástupca účastníka konania podal návrh na začatie disciplinárneho konania voči jej osobe najprv predsedovi súdu a až potom ministrom spravodlivosti. S návrhom sa stotožnil až minister. Sťažovateľka sa teda domnieva, že subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči nej začala plynúť od okamihu podania podnetu predsedovi okresného súdu.</p> <p>Ústavný súd však konštatuje, že subjektívna lehota pre subjekt oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania začína plynúť odo dňa, keď sa tento subjekt o disciplinárnom previnení dozvedel. Minister a predseda okresného súdu sú dva odlišné subjekty, preto i subjektívna lehota začala plynúť pre každého z nich v iných okamihoch."</p>
použitie odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEF a iných súdov	rozsudky ESEF vo veciach <i>Campbell a Fell proti Spojenému kráľovstvu</i> , séria A č. 80 z 29. 6. 1984 ; <i>Sacilor Lormines proti Francúzsku</i> , č. 65411/01 z 9. 11. 2006 ; <i>Maktouf a Damjanovič proti Bosne a Hercegovine</i> č. 2312/08 z 18. 7. 2013 a <i>Haarde proti Islandu</i> č. 66847/12 z 23. 11. 2017
súvisiace právne predpisy	zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
klúčové slová	súd-viazanosť rozhodnutím iného orgánu sudca-disciplinárne konanie správne súdnictvo Súdna rada Slovenskej republiky zavinenie

spisová značka	III. ÚS 92/2021
populárny názov	Poriadková pokuta
sudca spravodajca	Peter Straka
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	26.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 ústavný zákon č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a

	slobôd čl. 36 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1
analytická právna veta	Bez právnej vety
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka napadla rozhodnutie všeobecného súdu o uložení poriadkovej pokuty s tým, že poriadková pokuta bola uložená len na základe tvrdenia znalkyne, na ktoré nemala možnosť reagovať a pre jej uloženie neboli splnené podmienky.
z odôvodnenia	<p>"Okresný súd k sťažnosti uviedol, že počas konania bolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie, a preto 3. septembra 2018 pribral do konania detskú psychologičku. Už 23. januára 2019 psychologička súdu avizovala, že matka sa k znaleckému posúdeniu stavia obštrukčne (ospravedľňuje neúčast' na znaleckom vyšetrení tehotenstvom). Keďže matka preukázala, že priebeh tehotenstva matky je rizikový (ospravedlnenie z 18. januára 2019) a zároveň znalkyni navrhla, aby sa znalecké dokazovanie vykonalo v mieste bydliska sťažovateľky (Česká republika), a to po vzájomnej dohode kedykoľvek, znalkyňa na návrh pristúpila. Súd teda oslovil otca maloletej, či je ochotný zúčastniť sa znaleckého dokazovania v Českej republike. Otec súhlasil. Zároveň požiadal Mestský úrad o poskytnutie súčinnosti – poskytnutie samostatnej miestnosti pre účel vyšetrenia. Mestský úrad súhlasil a požiadal iba o oznámenie presného termínu vyšetrenia.</p> <p>Znalkyňa 7. júna 2019 súdu avizovala, že sa opakovane pokúšala kontaktovať matku prostredníctvom jej právneho zástupcu. Na telefónnom čísle a mailovej adrese uvedenej v spise nik nereagoval. Napokon matke zaslala písomné predvolanie, v ktorom žiadala, aby jej bolo oznámené, kedy po pôrode bude spôsobilá zúčastniť sa znaleckého vyšetrenia. Nik nereagoval.</p> <p>Súd 14. júna 2019 písomne požiadal matku, aby mu oznámila, prečo nereaguje na výzvy znalkyne, a aby mu oznámila, či sa 8. júla 2019 zúčastní vyšetrenia na mestskom úrade.</p> <p>Znalkyňa súdu 3. júla 2019 oznámila, že v dôsledku obštrukčného správania matky a jej právneho zástupcu nebude cestovať do Českej republiky na výkon znaleckého vyšetrenia, pretože na ňom nemá potvrdenú účasť. Zároveň súdu oznámila, že z dôvodu nespolupráce bude trvať na tom, aby sa znalecké vyšetrenie konalo v jej ambulancii.</p> <p>Na základe uvedeného bola matke 23. augusta 2019 udelená poriadková pokuta vo výške 200 eur (pri maximálnej hranici 500 eur, pozn.). ...</p> <p>Vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti okresný súd podrobne chronologicky popisuje sled udalostí, na základe ktorých dospel k záveru o obštrukčnom správaní nielen sťažovateľky, ale aj jej právneho zástupcu. Ústavný súd nemá postupu okresného súdu, ... , čo vytknúť ...</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
klúčové slová	maloletý-úprava práv a povinností k maloletému pokuta-poriadková

spisová značka	III. ÚS 120/2021
populárny názov	Princíp predbežnej opatrnosti pri ochrane prírody
sudca spravodajca	Robert Šorl
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb

druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	26.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 35 ods. 1
analytická právna veta	Pri použití princípu predbežnej opatrnosti v zmysle § 13 zákona o ochrane prírody a krajiny (zák. č. 543/2002 Z. z.) nie je potrebná preukázaná vedomosť, ale postačuje neistota v škodlivosti posudzovanej činnosti. Ak v rámci rozhodovacieho procesu nie je k dispozícii dostatočné množstvo presných a dostatočných informácií o možných dôsledkoch rozhodnutí pre životné prostredie, treba rozhodnúť v prospech životného prostredia. Aplikácia tohto princípu umožňuje opatrný prístup v situáciách, keď orgán štátnej správy nedisponuje presnými a jednoznačnými dôkazmi o negatívnych dôsledkoch povoľovanej činnosti, resp. potenciálne nepriaznivý dopad je otázný.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľke nebol udelený súhlas na výsadbu a pestovanie nepôvodného druhu rastliny mimo zastavaného územia obce, pričom toto rozhodnutie bolo potvrdené aj rozsudkom najvyššieho súdu, ktorý sťažovateľka napadla ústavnou sťažnosťou. Podľa sťažovateľky najvyšší súd v danej veci nesprávne aplikoval princíp predbežnej opatrnosti zakotvený § 13 zákona o ochrane prírody a krajiny (zák. č. 543/2002 Z. z.) a svoje rozhodnutie založil na neodôvodnených obavách a hypotetických možnostiach rozmnožovania sa tejto rastliny, ktoré nie sú podložené žiadnymi odbornými vedeckými poznatkami či legislatívnou úpravou.
z odôvodnenia	"Podľa § 7b ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nepôvodné druhy rastlín s výnimkou druhov drevín podľa osobitného predpisu a druhov ustanovených všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá ministerstvo, možno za hranicami zastavaného územia obce sadiť alebo pestovať len so súhlasom orgánu ochrany prírody. Orgán ochrany prírody môže takýto súhlas vydať, len ak rozšírenie nepôvodného druhu rastliny nebude mať nepriaznivý vplyv na pôvodné druhy alebo ich biotopy. Podľa § 13 zákona o životnom prostredí ak možno so zreteľom na všetky okolnosti predpokladať, že hrozí nebezpečenstvo nenávratného alebo závažného poškodenia životného prostredia, nesmie byť pochybnosť o tom, že k takému poškodeniu skutočne dôjde, dôvodom pre odklad opatrení, ktoré majú poškodeniu zabrániť. Z tejto právnej úpravy vyplýva, že ak nie je isté, či sa negatívne dôsledky vykonávania určitej činnosti dostavia alebo nie, je potrebné predpokladať, že môžu nastať, to znamená, že sa prezumuje možné poškodenie životného prostredia, a to aj napriek dôkaznej neistote vo vzťahu k účinkom k posudzovanej činnosti. Pri princípe predbežnej opatrnosti nie je potrebná preukázaná vedomosť, ale postačuje neistota v škodlivosti posudzovanej činnosti. Ak v rámci rozhodovacieho procesu nie je k dispozícii dostatočné množstvo presných a dostatočných informácií o možných dôsledkoch rozhodnutí pre životné prostredie, treba rozhodnúť v prospech životného prostredia. Aplikácia tohto princípu umožňuje opatrný prístup v situáciách, keď orgán štátnej správy nedisponuje presnými a jednoznačnými dôkazmi o negatívnych dôsledkoch povoľovanej činnosti, resp. potenciálne nepriaznivý dopad je otázný. ... Nepôvodný druh rastliny ... možno za hranicami zastavaného územia obce sadiť a pestovať len so súhlasom orgánu ochrany prírody. Sťažovateľka v napadnutom administratívnom konaní nemala právny nárok na udelenie tohto súhlasu (§ 7b ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny nepriznáva žiadateľovi právny nárok na povolenie činnosti po splnení zákonných podmienok), a teda správny orgán mal priestor na správnu úvahu ohľadne povolenia tejto činnosti. Tento súhlas možno vydať, len ak rozšírenie nepôvodného druhu rastliny nebude mať nepriaznivý vplyv na pôvodné druhy alebo ich biotopy. Možno sa stotožniť s názorom najvyššieho súdu, že správny orgán založil svoju správnu úvahu o existencii rizika nekontrolovateľného šírenia, a teda o nepriaznivom vplyve na pôvodné druhy a biotopy na hodnovernom podklade, dokazovaním zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Takisto možno súhlasiť aj so záverom o aktivovaní princípu predbežnej opatrnosti podľa § 13 zákona o životnom prostredí v dôsledku neexistencie štúdie pestovania Paulownie, ktoré by toto riziko vyvrátili. Preto bola odôvodnená správna úvaha o existencii rizika, ktoré nebolo v konaní kvalitatívne vyvrátené. Sťažovateľka opakovane argumentovala skutočnosťami, ktoré vo veci neboli sporné, no netvrdila ani nepredložila dôkazy vyvracajúce riziko vegetatívneho rozmnožovania. Výklad § 7b ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny v spojení s § 13 zákona o životnom prostredí a z neho vyplývajúci princíp predbežnej opatrnosti bol v prípade sťažovateľky interpretovaný logicky a zdôvodnene. Závery rozsudku najvyššieho súdu teda nemožno považovať za zjavne neodôvodnené alebo arbitrálne, a

	tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neutržateľné."
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov
klúčové slová	správne súdnictvo životné prostredie správne konanie-správne uváženie

spisová značka	III. ÚS 210/2021
populárny názov	Právna otázka pri dovolaní
sudca spravodajca	Robert Šorl
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	26.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Dodatkový protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Predmetom dovolania môžu byť nielen právne otázky vo forme abstraktných právnych viet bez vzťahu na konkrétny skutkový stav, ale aj otázky týkajúce sa právneho posúdenie rôznych konkrétnych skutkových stavov.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ pred ústavným súdom napadol rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie z dôvodu, že v dovolaní nebola sformulovaná právna otázka v zmysle § 421 CSP.
z odôvodnenia	"Z priebehu konania pred okresným a krajským súdom je zrejmé, že oba sudy vychádzali z nesporného skutkového stavu, ktorého základom bola listina, na ktorej bol zachytený obsah zmluvy uzavretej medzi sťažovateľom a žalovanou. Zmluva obsahovala štandardné a medzi stranami nesporné dojednanie o kúpnej cene, no okrem toho bolo v nasledujúcom ustanovení dojednané, že „ <i>mesačné platby od zdravotných poisťovní za mesiac december 2015, splatná vo februári 2016 a január 2016 splatná v marci 2016 patria a budú vyplatené prevádzajúcemu v lehote najneskôr do 31.03.2016</i> “. Okresný súd a krajský súd toto dojednanie v zhode posúdili tak, že dojednanie je pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Predmetom dovolania sťažovateľa v jeho rozsiahlej argumentácii bola nesprávnosť tohto právneho posúdenia zisteného skutkového stavu krajským súdom. ... Nepripustnosť dovolania najvyšší súd v namietanom rozhodnutí odôvodnil tak, že ... sťažovateľ neuviedol právnu otázku, ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí vecne posudzovať, Tento záver najvyššieho súdu je výsledkom zjavne nesprávneho právneho posúdenia procesnej otázky prípustnosti dovolania. odpovede na súčasné a budúce právne otázky sa netvoria len formulovaným abstraktných právnych viet bez vzťahu na konkrétny skutkový stav, ale aj množstvom na seba nadväzujúcich odpovedí na právne posúdenie rôznych konkrétnych skutkových stavov z pohľadu relatívne neurčitých zákonných pojmov, ktorým je v tomto prípade aplikovaná neurčitosť a nezrozumiteľnosť právneho úkonu ako dôvodu jeho neplatnosti. Právny obsah takýchto pojmov sa môže tvoriť len vo vzťahu ku konkrétnym

	skutočnosťami. Nielen okresný, ale aj krajský súd tieto pojmy vykladali argumentačnými nástrojmi, z ktorých dospeli k záveru, že žaloba sťažovateľa nie je dôvodná, a to na základe neplatnosti sporného zmluvného dojednaní. Zatiaľ čo sťažovateľ správnosť odpovede na právnu otázku, ktorá mu bola daná nižšími súdmi, spochybnil, najvyšší súd odmietnutím dovolania ... sa odmietol zaoberať správnosťou procesom nastolenej právnej otázky."
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESELP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
klúčové slová	dovolanie-dovolacie konanie právny úkon-neplatnosť absolútna dovolacie dôvody

spisová značka	III. ÚS 236/2021
populárny názov	Poriadková pokuta
sudca spravodajca	Robert Šorl
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	16.09.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Bez právnej vety.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou napadla rozhodnutie súdu o uložení poriadkovej pokuty. Namietala, že poriadková pokuta jej bola uložená bez dostatočného zistenia skutkového stavu a súd pred jej uložením nepožiadala sťažovateľku o vyjadrenie.
z odôvodnenia	"Pri namietanom rozhodnutí okresného súdu sa treba stotožniť s tvrdením sťažovateľky, že poriadková pokuta jej bola uložená len na základe jednostranných tvrdení znaleckej organizácie, bez možnosti, aby sa k veci vyjadrila. Napadnuté uznesenie bolo vydané bez dostatočného zistenia stavu veci. Zároveň išlo zo strany okresného súdu o zjavne prehnané zveličenie sťažovateľkinej nespôlupráce, keďže miestna obhliadka ... sa napokon uskutočnila ... niečo vyše mesiaca po naplánovanom prvom termíne."
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESELP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
klúčové slová	pokuta-poriadková konanie-procesný postup

spisová značka	III. ÚS 259/2021
populárny názov	Určitosť dohody o náhrade za nezotrvanie v práci
sudca spravodajca	Robert Šorl
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	26.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1

	zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Dohodu o náhrade za nezotrvanie v práci v znení kopírujúcom ustanovenie § 68 ods. 2 Zákonníka práce nemožno považovať za neurčitú, keďže jej aplikácia nie je spôsobilá viesť k nemožnosti určenia povinnosti zamestnanca.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutie krajského súdu, v zmysle ktorého bola dohoda o náhrade za nezotrvanie v práci v znení kopírujúcom ustanovenie § 68 ods. 2 Zákonníka práce neplatná z dôvodu svojej neurčitosti.
z odôvodnenia	<p>"Krajský súd v napadnutom rozhodnutí dospel výkladom § 62 ods. 8 Zákonníka práce k tomu, že dojednanie medzi zamestnancom a zamestnávateľom o náhrade za nezotrvanie v práci musí obsahovať konkrétnu výšku peňažnej náhrady a ak takéto určenie v dohode chýba, spôsobuje to podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť jej neplatnosť. Prvým argumentom je to, že úmyslom zákonodarcu, ktorý použil v texte normy výraz najviac v sume, bola ochrana zamestnanca. Druhým argumentom je to, že takéto obligatórna, zákonom však výslovne neuvedená náležitosť, vyplýva z princípu právnej istoty, keďže inak by výška náhrady bola ponechaná výlučne na svojvôli zamestnávateľa. Tretí argument rozhodnutia krajského súdu vyplýva z toho, že ustanovenie zákona v spojení s uzavretou dohodou vytvára nejasné pravidlá určenia výšky peňažnej náhrady a nejasnú interpretáciu dohody strán. Posledným argumentom je potreba naformulovania takého dojednania, ktoré neumožňuje rozdielny výklad. ...</p> <p>Prvý argument je redukciou účelu vykladaného ustanovenia zákona Primárnym účelom tohto ustanovenia je to, aby bola zamestnávateľovi daná možnosť chrániť svoj záujem na zotrvaní zamestnanca v práci počas plynutia výpovednej doby hrozbou osobitnej peňažnej sankcie, ktorej výška sa odvíja od predvídateľných hľadísk priemernej mzdy a dĺžky výpovednej doby, ktoré samy osebe zabezpečujú účel spočívajúci v ochrane zamestnanca. ...</p> <p>Druhý argument vychádza z nesprávnej konštrukcie, že len presné vyčíslenie náhrady je spôsobilé zamestnancovi zabezpečiť právnu istotu a ochranu pred svojvôľou zamestnávateľa. ... , nie je tomu tak, keďže § 62 ods. 8 Zákonníka práce výšku náhrady limituje jednak výškou priemerného mesačného zárobku zamestnanca a na druhej strane aj dĺžkou výpovednej doby. Táto konštrukcia stanovuje jasné limity určenia peňažnej náhrady, ktorá sa neodvíja od svojvôle zamestnávateľa, ale od jasného spôsobu určenia tak, ako to vyplýva z jasného textu zákona.</p> <p>Z tohto hľadiska neobstojí ani tretí argument napadnutého rozhodnutia, ktorý zdôrazňuje nejasnosť dohody o náhrade za nezotrvanie v práci. Obsah dohody nemožno vnímať inak ako jasný či určitý, keďže zistením priemerného mesačného zárobku a dĺžky výpovednej doby možno dospieť k výške peňažnej povinnosti zamestnanca."</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov
klúčové slová	práca, pracovný pomer-pracovná zmluva mzda, plat-náhrada právny úkon-neplatnosť absolútna výklad (interpretácia)

spisová značka	III. ÚS 303/2021
populárny názov	Právna otázka pri dovolaní
sudca spravodajca	Robert Šorl
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález

dátum rozhodnutia	26.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Predmetom dovolania môžu byť nielen právne otázky vo forme abstraktných právnych viet bez vzťahu na konkrétny skutkový stav, ale aj otázky týkajúce sa právneho posúdenie rôznych konkrétnych skutkových stavov.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka pred ústavným súdom napadla rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorým bolo odmietnuté jej dovolanie z dôvodu, že v dovolaní nebola formulovaná právna otázka, resp. že dovolanie bolo formulované protirečivo, keď dovolacím dôvodom mala byť skutočnosť, že krajský súd sa vo svojom rozhodnutí odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ale zároveň aj skutočnosť, že ide o právnu otázku, ktorú najvyšší súd ešte neriešil.
z odôvodnenia	<p>"Podstata sporu sťažovateľky v dovolacom konaní je zrozumiteľná. Ide o posúdenie špecifickej skutkovej situácie, ktorá vyplynula z dvoch osobitostí oproti skutkovému stavu, ktorý bol najvyšším súdom posudzovaný v jeho rozhodnutí sp. zn. 3Obdo/21/2002. Na strane jednej to bola skutočnosť, že sťažovateľka mala schválené zásady hospodárenia, a na strane druhej skutočnosť, že obecné zastupiteľstvo sa k uzavretiu záložných zmlúv vyjadrilo v samostatnom uznesení. Krajský súd tieto nesporné skutočnosti právne posúdil tak, že na uzavretie záložných zmlúv nebolo potrebné ich schválenie obecným zastupiteľstvom a uznesením obecného zastupiteľstva aj tak došlo k ich schváleniu. ... sťažovateľka namietala, že aj napriek schváleným zásadám hospodárenia bol súhlas obecného zastupiteľstva potrebný a uznesenie obecného zastupiteľstva obsahovalo podmienku, ktorá nebola splnená, čo vedie k neplatnosti záložných zmlúv.</p> <p>... najvyšší súd ... dospel k tomu, že ... nie je zjavné, od ktorého rozhodnutia najvyššieho súdu sa mal odvolací súd odkloniť s tým, že poukaz na odchýlenie sa od ustálenej rozhodovacej praxe vylučuje argumentáciu, že dovolaním nastolené otázky nie sú v ustálenej rozhodovacej praxi najvyššieho súdu riešené. ...</p> <p>Takáto interpretácia prípustnosti dovolania je formalistická. Vychádza len z formy, akou sťažovateľka nastolila otázku nesprávnosti právneho posúdenia medzi stranami nesporného skutkového stavu krajským súdom, ktorý sformuloval dva právne názory na tento skutkový stav a ktorých správnosť namietla sťažovateľka dovolaním. Úlohou najvyššieho súdu pri posúdení správnosti právneho posúdenia krajského súdu bolo právne posúdiť, či zásady hospodárenia sťažovateľky v ich nespornom znení treba právne posúdiť tak, že na uzavretie záložných zmlúv starostom sa nevyžadovalo schválenie obecným zastupiteľstvom, a či uznesením obecného zastupiteľstva v jeho skutkovo nespornom, z hľadiska právneho posúdenia otáznom znení došlo k schváleniu uzavretia záložných zmlúv. ...</p> <p>Z napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu sa javí, že najvyšší súd pod právnou otázkou rozumie akúsi abstraktné formulovanú právnu vetu bez akéhokoľvek vzťahu ku skutkovému stavu. K tomu treba uviesť, že základné právne otázky, ktoré v civilných sporoch vznikajú, súvisia s podriadením skutkového stavu pod normu hmotného práva, ktorá so skutočnosťou spája právny následok. Krajský súd sformuloval jasné a pre vec rozhodujúce právne názory, s ktorými sťažovateľka nesúhlasila a v dovolaní namietala. Prvý právny záver je ten, že zásady hospodárenia sťažovateľky majú za následok to, že schválenie záložných zmlúv obecným zastupiteľstvom sťažovateľky nebolo potrebné. Druhý právny záver bol, že znením uznesenia obecného zastupiteľstva došlo k schváleniu záložných zmlúv. Odpovede na právne otázky sa netvoria len formulovaným abstraktných právnych viet bez vzťahu na konkrétny skutkový stav, ale aj množstvom na seba nadväzujúcich odpovedí na právne posúdenie častí skutkového stavu."</p>
použitie odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
kľúčové slová	dovolanie-prípustnosť

	obec-majetok obce výklad (interpretácia)-ústavne konformný
--	---

spisová značka	III. ÚS 349/2021
populárny názov	Rýchlosť rozhodovania o väzbe
sudca spravodajca	Martin Vernarský
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	16.09.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 5 ods. 4 Ústava Slovenskej republiky čl. 17 ods. 2 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Požiadavke neodkladnosti rozhodovania o väzbe nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne. Dĺžka konania o väzbe (resp. prieťahy v tomto konaní) nie je dôvodom na prepustenie z väzby, okrem prípadu, ak priamo zo zákona vyplýva lehota, v ktorej má byť o väzbe rozhodnuté a ktorá bezvýsledne uplynula.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ na ústavnom súde napadol rozhodnutia okresného a krajského súdu o jeho žiadosti o prepustenie z väzby s tým, že konanie vo veci trvalo neprimerane dlho.
z odôvodnenia	"V rozhodnutiach, v ktorých sa ústavný súd zaoberal požiadavkou urýchleného rozhodnutia o zákonosti väzby v zmysle čl. 5 ods. 4 dohovoru a čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, uvádza, že požiadavke neodkladnosti rozhodovania o väzbe nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne Ústavný súd, pridržiavajúc sa svojej rozhodovacej praxe, konštatuje, že dĺžka trvania konania na okresnom súde v počte 46 dní (po doručenie rozhodnutia obhajkyňi), resp. 50 dní (do jeho doručenia sťažovateľovi) nezodpovedá požiadavkám kladeným ústavným súdom na neodkladné alebo urýchlené rozhodovanie súdu o väzbe. ... Konanie o sťažnosti sťažovateľa proti rozhodnutiu okresného súdu o jeho ponechaní vo väzbe na krajskom súde trvalo 18 dní. V posudzovanom prípade je navyše potrebné zohľadniť aj rozsah a zložitosť prerokúvanej veci, ktorá sa týka viacerých (štyroch) obvinených, pričom v čase rozhodovania krajského súdu trestný spis tvorilo vyše 2 000 strán. ... Zohľadňujúc uvedené skutočnosti, ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka trvania konania na krajskom súde ... zodpovedá požiadavkám ...na neodkladné alebo urýchlené rozhodovanie súdu o väzbe ústavný súd ... neprepustil sťažovateľa na slobodu, ako to sťažovateľ v ústavnej sťažnosti požadoval. Ústavný súd k tomu uvádza, že v súlade s jeho judikatúrou dĺžka konania o väzbe (resp. prieťahy v tomto konaní) nie je dôvodom na prepustenie z väzby. Výnimkou z tohto pravidla sú prípady, keď priamo zo zákona vyplýva lehota, v ktorej má byť o väzbe rozhodnuté a ktorá bezvýsledne uplynula"
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov	

súvisiace právne predpisy	zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov
klúčové slová	väzba-v konaní pred súdom väzba-rýchlosť rozhodovania väzba-žiadosť o prepustenie

spisová značka	III. ÚS 355/2021
populárny názov	Podmienečné prepustenie - vedenie riadneho života
sudca spravodajca	Peter Straka
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	26.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Skutočnosť, že osoba vo výkone trestu odňatia slobody bude po prepustení vydaná na trestné stíhanie do zahraničia, nie je dôvodom pre zamietnutie žiadosti tejto osoby o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd pri zamietnutí žiadosti argumentoval tým, že sa nedá dôvodne očakávať, že pri podmienečnom prepustení z výkonu trestu bude sťažovateľ viesť riadny život. K tomuto záveru dospel krajský súd na základe skutočnosti, že na sťažovateľa bol ešte pred odsúdením a nástupom na výkon trestu vydaný európsky zatýkací rozkaz pre trestný čin krádeže.
z odôvodnenia	„Vo veci sťažovateľa krajský súd dospel k záveru, že u sťažovateľa nie je naplnená zákonná podmienka prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti. K tomuto záveru dospel krajský súd výlučne na základe skutočnosti, že na sťažovateľa bol ... vydaný 12. septembra 2012 európsky zatýkací rozkaz pre účely jeho vydania ... na trestné stíhanie pre trestný čin krádeže Pristup krajského súdu tak pôsobí dojemom, že tento fakticky v prípade sťažovateľa nezvažoval a neprihliadol na nič iné ako na to, že sa sťažovateľ mal dopustiť trestného činu krádeže ... , pre ktorý naňho bol vydaný medzinárodný zatýkač, a to počas výkonu väzby vo veci, v ktorej bol následne odsúdený. Podľa ústavného súdu však takýto prístup nie je ústavne akceptovateľný, a to z dvoch dôvodov. Po prvé, všeobecné súdy sú povinné pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodovať vždy na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, teda komplexných informácií o odsúdenom vzťahujúcimi sa nielen na jeho minulosť, ale tiež na aktuálny stav nápravy a polepšenie počas výkonu trestu a ďalšie relevantné okolnosti. Tieto údaje však nestačí iba zhromaždiť, ale všeobecné súdy sa nimi musia skutočne zaoberať a zobrať ich do úvahy pri posúdení žiadosti o podmienečné prepustenie. Krajský súd však takýmto spôsobom vo veci sťažovateľa nepostupoval, pretože ... sa vyslovene zamerail iba na jeden fakt, a to skutočnosť, že sťažovateľ sa mal pred nástupom do výkonu trestu, resp. väzby dopustiť ... trestného činu krádeže, za ktorý však nebol právoplatne odsúdený. Po druhé, svojím prístupom vytvoril špeciálnu – prísnejšiu právnu úpravu podmienečného prepustenia pre osoby, proti ktorým je vedené trestné stíhanie, ktoré však ešte neskončilo právoplatným odsúdením. Úvaha krajského súdu, že ak je na sťažovateľa vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz, nemožno dôvodne očakávať, že pri podmienečnom prepustení z výkonu trestu bude viesť riadny život občana, je na hranici s princípom prezumpcie nevinoty, a teda aj ústavnosti.“
použitie odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov
klúčové slová	práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na inú právnu

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.